

KECSKEMÉTI LAPOK

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 5 frt — kr. | Negyedévre 1 frt 50 kr.
Félévre . . . 2 „ 50 „ | Egy szám ára 12 kr.

Előfizetni az év folytán minden hónap elején lehet.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP

MEGJELNIK MINDEN VASÁRNAP

SZERKESZTŐ LAKIK: HALASI-ÚTCZA, 17. SZ.

KIADÓ-HIVATAL: BUDAI-ÚTCZA, 184. SZ.

HIRDETÉSI DIJ:

4 hasábos petit sor 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel árlengedés adatik.

Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.

Szőlőművelésünk és borászatunk a jövőben.

Talán nem lesz épen haszontalan munka e „Lapok“ t. olvasóival közölni szőlőművelésünk és borászatunk jövője felett tett elmélkedésemet. Teszem ezt ez időszert annál is inkább, mert én azon nézetben ringatom magamat, mikép nemsokára be fog következni az idő, a midőn Kecskemét város is sokkal fontosabb pont lesz a borpiacra, mint eddig volt. Mert, hogy eddig is szerepelt — bár szolid minőségben — igazolva látszik az által, hogy évenként föl lett keresve egyes borvásárlók által — kiváltképen az elmúlt évtizedekben — kik aránylag szép mennyiségben szállították el az újbort a birodalom egyes pontjaira. Volt is akkor idő, a midőn a kereslet élénksége tisztességes árt is szabott a mi termésünknek, bár a kereskedő urak kicsinylő beszédek és Vagner-féle mérők eléggé igyekeztek a szőlősgazdát termésének silány volta felől meggyőzni. Különös volt e dologban az, hogy ők mégis eljöttek és vásároltak!

Én, t. polgártársaim, ezen állapotból következtetve azon meggyőződésemet merem nyilvánítani, hogy a mi mustunk még sem olyan egészen használhatatlan valami ám, mert biz akkor még ingyen sem kellett volna, nehogy a magas szállítási költséget kelljen érette fizetni. Hanem hát úgy vagyunk ezzel is, hogy ki mihez ért, annak mestere az! — De a minthogy akkor, úgy ma is, majdnem lépten-nyomon hallja az ember a kerti borok potom értékét emlegettetni, kiváltképen oly urak által, kik szeretik magas izlésűket fennen hirdetni. És mégis hány-

szor felsült már e magas izlés, midőn a jól kezelt kecskeméti vinkót ilyen meg amolyan finom bornak keresztelte el. No lám, itt is kiténik, hogy még az ember is botlik ám!

Nem is merném azonban magam sem kockáztatni azon nézetet, hogy még a jó kezelés mellett is versenyképesekké válnának boraink a hegyen termettekkel, de hogy nem is ilyenek lennének, mint a minők a mostani puritán kezelés alatt, az elvitázhatatlan tény. — Nem is akarunk mi versenyre kelni a hegyi kollégák nagy fáradsággal produkált jó boraikkal, tudván, miszerint nem is épen az ő érdemök ám az. E helyett azonban igen is oda kell törekednünk, hogy a szőlő művelésében és a bor kezelésében inkább mi legyünk a mesterek, mivel úgy is erre vagyunk utalva, levén más fekvésű és minőségű talajunk, vagyis, mert nem oly paradicsomi helyzetben vagyunk mi, mint a minőkben ők vannak. S tessék elhinni, hogy ez nem is valami lehetetlen dolog!

Csak hogy itt már eljutottam oda, hol ki kell jelentenem, miszerint a csökönös természetéről le kell ám akkor mondani s figyelembe kell venni a tudomány eddigi fejlődését. Ha népünk a maga jól felfogott érdekében ezen óriási munkára képes lesz, úgy el fog oda jutni, a hova kedvező talajánál fogva nem igen sok község fog eljuthatni.

Tisztelt polgártársaim! vegyék csak fontolóra azt, hogy a phylloxera-nak nevezett szőlőpusztító rovar mennyire gyorsan terjedt el rendkívüli szaporasága következtében, s mily rohamosan tett már eddig is tönkre ezer és ezer hektárnyi agyagos talajú, leg-

inkább hegyi szőlőket; úgy meg fogják érteni, hogy mennyire sürgős dolog most azon lenni, miszerint Magyarország börtelmelében mutatkozó hiány valamiképen helyre legyen pótolva. Hisz meg is indult már ez irányban a munka, a mennyiben az amerikai szőlőfajokat kezdik szaporítani s a kipuhtított szőlők helyébe ezeket ültetik, mivel ennek gyökérzetét a phylloxera állítólag nem bírja tönkre tenni, minélfogva az oly szőlő, még ha telve van is rovarral, képes megélni, sőt teremni is. — Vannak, kik azt állítják, mikép nem minden amerikai faj képes ellenállani. E dolgot azonban még csak a jövő fogja eldönteni!

Amde egy más irányú megfigyelés meg azt látszik igazolni, hogy e veszedelmes rovar a homokban nem tud szaporodni, sőt ha belejut, hát elpusztul, mert ha csinál is benne magának utat, az beomlik utána, sőt a homok még sérti is gyenge bőrét. Ezért vagyunk mi most — szemben ez országos csapással — azon szerencsés helyzetben, hogy nem igen kell féltünk szőlőinket, mint egyik főbb pénzforrásunkat.

Itt tehát az idő, hogy kihasználjuk szerencsés helyzetünket, a mit pedig szerény nézetem szerint csak szakértelmel párosult szőlőművelés és borkezelés által lehet majd elérnünk. Hogy mely tényezők fogják ezt elősegíteni, e czikk folytatásában fogom önökkel közölni. *Zsigmond M. József.*

Városi közgyűlés.

1882. december 13.

Elnök: Gróf Szapáry István főispán; jegyzők: Hornyik János, Boódor Sándor, Szalkay Gerő, Gyenness Bertalan, Nagy János; bizottsági tagok nagy számmal.

Már a meghívóban figyelmeztetve voltak a bizottság tagjai, hogy e közgyűlésnek nevezetesebb tárgyai lesznek, és pedig az 1883. évi költségvetés megállapítása, a közgazgatási bizottság választott tagjainak az év végén történő kilépése folytán, új tagok beválasztása; az igazoló választmány az 1883. évre megalakítása, a főerdész megválasztása, s végre Fekete István és a Darányi Pál örökösök által a budai-út mentén fekvő birtokukhoz sarkaló csücsköföld eladása feletti névszerinti szavazás. Megannyi érdekes tárgy, mely a bizottság tagjait nagy számmal készíti a megjelenésre.

Pont 9 órakor főispán úr ő méltósága a gyűlést megnyitván, előterjesztetett a polgármester f. é. november havi jelentése, melyből álljanak itt a következő érdekes adatok:

I. Az ügyforgalom és tevékenység, a város központi iktató könyve szerint, imigyen állott. Október hónapról elintézetlen maradt 572. Novemberben beérkezett 1458, összesen 2030 ügydarab; ezek közül elintézett közgyűlésben 41, tanácsülésben 634, ülésen kívül 793, összesen 1468, melynek levonása után a feldolgozatlan hátralékot 562 ügydarab képviseli.

II. Elnöki iktatóba érkezett 6 ügydarab, mely mind elintézett.

III. A város főpénztárának november havi tevékenységét következő számok mutatják:

Október 31-én pénztármaradvány 28,842 frt 22 kr., nov. bevétel 35,310 frt 52 kr., összesen 64,152 frt 72 kr.; novemberi kiadás 54,881 frt 98 kr., pénztármaradvány november 30-án 9270 frt 74 kr.

IV. Az iskolai alaponál pénztármaradvány október hóról 1088 frt 04 kr., novemberi bevétel 6379 frt 60 kr., összesen 7467 frt 64 kr.; novemberi kiadás 3064 frt 63 kr., pénztármaradvány november 30-án 4403 frt 01 kr.

V. A szervezeti szabályok 88. §-a értelmében november hóban takarékpénztárba helyezettett a háztartási alapra: 14,280 frt, külön rendeltetésű alapokra: 3116 frt 9 kr., összesen 17,396 frt 9 kr.

VI. A városi adópénztár tevékenysége volt november hónapban:

TÁRCZA

Tisza-eszlári reminiscenciák.

(Egy tudósító naplójából.)

II.

Itt nincs más hátra, mint az ultima ratio-hoz, azaz a kis ujjamhoz folyamodni. A nyájas olvasó közönségnek lapunk részéről tudomására volt hozva egy cicerós újdonságban, hogy saját, külön tudósítónk Tisza-Eszlára utazott; s ime a saját, külön tudósító nem mozgatja a füleit. Mint fog a nyájas olvasó az én füleimről vélekedni? Bizonyára nem hiszlegően. Ezen fordítani kell, ha török szakad.

Méltóztatnak nemde észrevenni, hogy mily veszedelmes lejtőre jutottam, kezdtem a lelkiismeretemmel alkudni. De hát szerencsére a reporter lelkiismerete nem olyan rátartós, büszke, fagyos valami, mint azt a drámaírók képzelik, azzal lehet okosan beszélni. 5—6 nap alatt teljes bizonyosságot szereztam arról, hogy az optikai művészet még nem gyártott olyan czvikkert, melylyel azt az egyiptomi sötétségű ködöst áthatni lehessen, a mely Solymosi Eszter nyomdokaiban keltezett. Az ember végre is nem vizsgálóbíró, annál kevésbé Barry, hogy botlal üssön tres nyomokat.

Mi tehát ilyen körülmények közt az én kötelességem? Semmi egyéb, mint a minden oldalról felmerülő kombinatiokat mint megannyi tényét megsürgönyözni. Meg is tettem. Öszintén szólva, egy-egy sürgönyönnél magam is trémáztam, hogy nagyot találtam anzárgolni s szepege lestem a hatást.

Gyermekes aggódás, reporteri naivság! A mint a lapokba bepillantottam, rögtön észrevettem, hogy ezt a kóklerságot mások is praktizálják, még pedig nagyobb szabású gyártmányokban. Erre persze vérszemet kaptam s hűségesen licizáltam a többi lappal; az ember szeret a korszellemmel haladni. Szóval én

is készítettem egy csomó adalékot az Eszter-mithológiához, mely mindennap új kiadást nyert s melybe ha kevesebb költészet is volt, mint a görögébe, de mindenesetre több valószínűtlenség.

E mellett kötelességemnek tartottam a törvényszék folyosóján ácsorogni, mikor úgy fülhegygyel értesültem, hogy ez ügyben kihallgatás fog eszközöltetni s így alkalmam nyílt a vádolt saktereket szemtől-szembe láthatni.

Pompás fiziognomiák! Jeruzsálem ősberekei, az Arnon vidékei avagy a Jordán partjai különbeket nem produkálhatnak; a keleti jelleg csak úgy lögött le az orrukra; és hunczutkáik! oh azok a leghirebb párisi fodrász műtermének is becsületére válandottak volna kacskaringósság tekintetében. Képzelmem eesete még most is pingálja őket elem s bizavást elmondhatom, ha a sakter-legendáknak vannak hőseik, úgy ezek mindenesetre azok.

Hanem aztán egyszer engem is utolért a reporterek nemezeise s mi türes tagadás, úgy felült em, hogy még soha publikum jobban.

Elmondom az egész casust.

Szép nyári este volt (június 29-ike), lanyha, enyelgő szellő — stb., épen a távirtdából jöttem haza (az Európa-szállóba), midőn a most Kecskeméten a Beretvás-szállóban levő bér-szolga fontos areczsal azt ujságotja a kapuban, hogy most érkezett egy másik ujságíró.

— Brávó! hogy hívják?

— Székely.

— Székely? De hát a keresztneve?

— Azt, kérem, nem tudom, mert az idegenek könyvébe csak úgy iratta be magát, hogy: Székely, szerkesztő.

— Igenis, kérem — szolt közbe a szobapinczér — én kérdeztem is tőle, hogy melyik laptól való, de ő azt mondta, hogy: „ne legyen kíváncsi, fiatal ember.“

Hm — gondolám — ebben tökéletesen igaza van; kíváncsi igenis lehet egy tudósító, de semmi esetre sem egy szobapinczér. De hát Székely? Ilyen nevű journalistára nem

emlékeztem, pedig jobbadán mind ismerem őket. Ki lehet az?

— Ott ül, kérem, az étteremben egyedül — válaszolt a pinczér.

Egyenesen az étterembe megyek, s látok ott egy elegáns külsejű, csinos szöke szakállú, intelligens arczkifejezésű férfit, épen annál az asztalnál, a hol én étkezni szoktam. Bármily erősen fixiroztam is őt, sehogy sem tudtam benne egy ismerős journalisztát felfedezni. Ahá — gondolám — bizonyosan a „Pester Lloyd“-tól van kiküldve, abba a redakcióban nem igen vagyok ismerős.

Az ügyes Ganiméd, azaz pinczér, mintha csak a gondolatomat találta volna el, ugyanahoz az asztalhoz készít egy terítéket s hozta a már előbb megrendelt vacsorát. Én üdvözlöm az idegen kollegát, mit ő szívélyesen fogad, leülök vele szemben és minden habozás nélkül megszólítom.

— Uraságod nemde Pestről jött?

— Igen.

— Szerencsém volt értesülni, hogy hirlapíró —

— Szolgálatára.

— Mintán magam is abban az állapotban leledzem. Ön nemde a Lloydot képviseli?

— I—i—gen.

— Örvendek.

— Részemről a szerencse.

Néhány perc s a legitimebb, a legkollegiálisabb társalgás fejlődött ki köztünk. Én elmondtam neki eddigi élelményeimet Tisza-Eszlaron, panaszkodtam, hogy a vizsgálattal megbízott törvényszéki tagok milyen pedánsak, némelyik pláne fontoskodó, nagyképűsködő stb. stb.

Egész élvezettel hallgatta, de egy önálló nézetnek sem adott kifejezést, tartózkodott véleményét nyilvánítani. Persze csak később értettem meg, hogy mi volt az ő rezervált álláspontjának indoka.

Egy félóraig lehetünk együtt, midőn az ajtó megnyílik és belép a törvényszéki el-

nök, királyi alügyész, a vizsgálóbíró, és egyenesen nekünk tartanak és oly márkás bókok közt üdvözlik a P. L. tudósítóját, hogy én bámultomban nyitva felejtettem a számát. A törvényszéki elnök pláne nagyságos úrnak titulálta s igen sajnálkozott, hogy az imént nem találkoztam a törvényszéknél, de hát 6 óra után volt az idő s már ők hazamentek. A tudósító úr felkel, köszön nekem s felkéri a deputáló törvényszéki tagokat, hogy jöjjenek fel vele a szobájába. Ott hagynak. Én elkezdem sóbálványosolni. Agyamnak légszesz-lángja sehogy sem akar meggyuladni, nem tudom megfogni, megmagyarazni magamnak ezt a jelenetet. Határozottan irigykedtem reá. Tessék! egy magyar hirlapíró alig látunk meg, és egy német lap reporterét gaudeamuszal üdvözlik és követik saját szobájába. Hát igazság ez? Hanem iszen várjatok, meg nem köszönitek a holnapi sürgönyömet. Mit, sürgöny? Czikket írok! Igen, igen, vezércikket! Kezdem körülbelül így: a bűnpalástoló liga immár levetette álarczát és nyílt kártyákkal játszik...

Valaki hirtelen a vállamat érinti.

Hát nézek és ott látom Löwy urat, az áthelyezett fogházfelügyelőt, ki a többiekkel együtt jött.

— Ugyan, ha szabad kérdenem — mondá — miről beszélgetett önnel a helyettes államügyész úr?

— Micsoda államügyész? Nem láttam én a színét sem?

— Az a kivel beszélni tetszett.

— Hisz az journalista — most érkezett Budapestre.

— Dehogy, dr. Székely, helyettes államügyész...

— Micsoda?! — Ha kilöttek volna, sem juthattam volna hamarabb ki az étteremből. Kirohantam az utcára. Szembe a szállóval volt az aréna, oda menekültem, olyan zavart voltam, hogy a jegyszédő majd kilökött, pedig kezemben volt a biléta, de nem tudtam hamarjában megtalálni.

1. A kecskeméti adóközségben egyes adó 43,552 frt 22 kr., késedelmi kamat 509 frt 9 kr., városi pótdadó 4956 frt 45 kr., végrehajtási költség 575 frt 52 kr.

2. Bugacz-monostori adóközségben egyes adó 927 frt 3 kr., késedelmi kamat 4 frt 49 kr., városi pótdadó 154 frt 35 kr., végrehajtási költség 5 frt 97 kr.

3. Hadmentességi díj 590 frt, késedelmi kamat 17 frt 48 1/2 kr., végrehajtási költség 24 frt 66 kr.

4. Kereskedelmi és iparkamradij 190 frt 93 kr., összesen 51,508 frt 19 1/2 kr.

VII. Az egészségügyi viszonyokról a tisztifőorvos jelentése nyomán a következő adatok vétettek fel:

Általában az egészség ügye november hónapban kedvezőtlen volt, s tekintve a halálozási és betegforgalmat, jóval kedvezőtlenebb, mint októberben.

A vérheny — scarlatina — e hónapban igen elterjedt, járvány alakot öltött, s a város kül- és belterületén nagy számú gyermek halálát okozta, dacára, hogy az egészségügyi bizottság és a tisztifőorvos hivatal a járvány kezdetén, sőt még a betegség szörvaja jelentkezett, mindent elkövetett, hogy a baj jelentékenységre ne vergődjék. Nem használt; a gyermekek között nagy pusztítást okoz. November 5-től december 2-ig terjedő 4 heti időköz alatt 117 élve született gyermekkel szemben 139 halálozási eset áll.

A polgári kórházban 30 beteg ápolatott, 16 férfi, 14 nő, kik közül 9 meggyógyult, 4 javult, 2 gyógyulatlan távozott, 3 meghalt s 13 ápolás alatt maradt.

A hasznos háziállatok között ragályos és járványos kórok nem észleltek.

VIII. A személybiztonság novemberben a városban, valamint a külterületen is zavartalan volt; a vagyonbiztonság azonban a városban egy, a külterületen két esetben megbántott. Ugyanis Csikai Mihálynak 3. t., 32. sz. a. házában nyitott kapuján november 4-én ismeretlen tolvajok 1 teknőt, 10 szál léczet, 10 szál deszkát s 11 véka kukoricát ágas-egyházi tanyájáról november 24-ére virradóra a tehenét, Molnár Istvánnak pedig ballószegi tanyájáról két kocsislovát lopták el. Tettesek kinyomozására és a kár megtérítésére az intézkedések folyamatban vannak.

IX. A szegények házában november hónapban teljes ellátást nyert 77 egyén, az intézetben kívül élelmezett 62. Ezek részére kiszolgáltatta lőn 2190 adag főtt étel, 3122 klg. 56 dgr. kenyér, 64 klg. 75 dgr. szalonna.

X. A mértékhitelítő hivatalnál 82 tárgy vétett hitelítés alá, melyek után befolyt 30 frt. 17 kr. hitelítési díj.

Ezen polgármesteri jelentés olyat, mely külön intézkedés tárgyát szolgálhatott volna, magában nem foglalván, tudomásul vétett s csatolmányaival együtt irattárba tétetni rendeltetett.

Egész éjszaka azon töprengtem, hogy hogy fogom én ezt a hét országra szóló blamagét helyreütni; legjobb lesz megszöknöm.

Midőn reggel néhány expresse levelet a postára adandó elhagyom szobámat, hát a legelső ember, a kivel a folyosón találkozom, dr. Székely helyettes államügyész úr ő nagysága.

Zavartan köszöntöm, de egy árva szó sem akarja torkomat elhagyni, pedig minden áron beszélni akartam. Ő mosolyog s így szólit meg:

— Megbocsát, de nagyon hatalmas érdekek parancsolták, hogy incognitomat megtartsam. Annit azonban minden interwiew nélkül megmondhatok önnek, hogy ittlemen semmi összefüggésben sincs egyelőre a t. eszlári esettel.

Dehogyan szólhat volna valakinek.

Harmadnapra a szerencsétlen kir. ügyész: Róth, fölbölte magát s így átlátam, hogy a helyettes államügyész úrnak nagyon helyes okai voltak incognito utazni.

Én még néhány napig ott maradtam s mitután teljességgel átlátam, hogy a Pannónia kávéházból épügy lehet ebben az ügyben eredeti sürgönyöket gyártani, mint Nyiregyházan, szépen hazautaztam Budapestre.

Útközben volt időm gondolkozni tapasztalásaim felől s azt a rezolútiót vontam le belőlük, hogy most valamivel kevesebbet tudok, mint mikor lerándultam, ha ugyan a semminek van lefelé comparativusa.

De azért a redakcióban el voltak ragadtatva tudósítói sikereim felett s testületileg gratuláltak.

Sőt az államnak is volt belőle haszna, mert több mint 200 frtot elsürgönyöztem.

Bizony sok pénzbe van az a szegény Solymsi Eszter. Csak már legalább tudnánk, hogy hová lett.

No hanem a végtárgyalásra okvetlenül lerándulok s akkor majd újra elbeszelem élelmeim e lapok nyájas olvasóinak.

Zöldi Márton.

A „Kecskeméti Gazdasági Egy-let“ III. szakosztályának folyó hó 3-án tartott üléséből.

A III-ik szakosztály, mely a kertészet, erdészet, szőlőművelés és méhészet teendőit ölelé fel, a mennyiben ezen teendők többféle s különböző irányú intézkedéseket igényelnek, ezek gyorsabb és sikeresebb eszközölhetése tekintetéből a szakosztály 3 alosztályra oszlott.

A kertészet és erdészet teendőit felölelő I. alosztály elnöke: Katona Zsigmond úr;

a szőlőművelés teendőire II. alosztály elnöke: Magyar László úr;

a méhészet teendőit intéző III. alosztály elnöke: dr. Hanthó István úr lett.

A város közönsége megkerestetni határozta az iránt, hogy a városi műkert gondozása teljes intézkedési joggal, a kellő felelősség felajánlása mellett ruháztassék a „Kecskeméti Gazdasági Egylet“-re, indokok: tekintettel arra, hogy a gyümölcsstermelés terén városunk neve nemcsak messze terjedő ismeretségnak örvend, de gyümölcsstermékünk Európa nagyobb városai piacain mint kereskedelmi cikk ismerve találhatók; mindemellett méltán tarthatunk attól, hogy ha gyümölcsstermékünk fejlesztésére, illetve a fajok nemesítésére nem figyelünk külföldi fogyasztóink igényeire, nemcsak hogy elmaradunk a terén, de miként látjuk a közel vidékünkön is, de különösen Erdélyben, hol a nemesebb faj gyümölcsstermelés oly gondnal és szakszerűen fejlesztetik, hogy azok máris érezhető erős versenytársként állnak velünk szemben, s miként azt a közelebb Budapestben rendezett országos gyümölcsstermelés bemutató igazolták, számos több nemes fajúkkal minket már nagyban felülmúltak. Ezek láttára nem alaptalan azon aggodalom, hogy az eddig jól jutalmazott közönséges fajú gyümölcsstermékünk a nagyban termelt nemes fajok által a külföld piacairól kiszorítottat fog. E körülmények megfigyelése mellett egyesületünknek elmulasztatlan kötelessége a város közönsége érdekében módokról és eszközökről gondoskodni arra nézve, hogy a gyümölcsstermelés, szakszerű termelés minél szélesebb terjedelemben leendő fejlesztéséhez a legszükségesebb eszközök, u. m. nemesített csemeték, ojtógalyak, magvak stb. a nagy közönség részére könnyen hozzáférhetővé tétessenek. E célra berendezés és felhasználás végett lenne a városi műkert a Gazdasági Egylet gondozásába veendő.

Ugyancsak megkerestetni határozta a város közönsége az iránt is, hogy az utaknak — általában — előfákkal szegélyezését rendelni e oly módon, hogy a mennyiben a kivétel egyedüli nehéz oldala az, hogy az illető földtulajdonosoktól az ültetéshez szükséges fák beszerzése tetemes költséget igényel; gondoskodni a város arról, hogy a közönségnek — az utak szegélyezéséhez — a talaj minőségéhez legalkalmasabb ültetésre való fát ingyen adhasson, s az ingyen nyert fák gondos kiültetésére s ápolására az illető földtulajdonos köteleztessék.

Örvendetes tudomásul vétett a n. m. miniszteriumnak azon intézkedése, melyszereint a méhészet fejlesztése céljából alkalmazott vándortanárak által időnként méhészeti szakoktatásban is részesülünk; mirendezve utasított dr. Hanthó István úr, mint a méhészeti alosztály elnöke, hogy addig is, míg a kerületünkbe kiküldött szaktanár Grand Miklós úrhoz szerencsénk lenne, levél által kérné fel arranéze, hogy körutazása alkalmával hozzánk jöveteléről az egyesület elnökségét — az érdeklődőknek egybehívására szükséges intézkedések megtételére végett — jövele értesíteni sziveskedjék.

Egyesületi elnök Horváth Döme ő méltóságának a méhészeti társulat szervezését tárgyazó javaslata Sárközy László alosztályi jegyző úrnak a méhészeti osztályban leendő előterjesztés végett kiadatott.

Csörgei Imre, aloszt. jegyző.

SZINHÁZ.

Pénteken e hó 8-án, mint már mult számunkban jeleztük, „Stern Izsák, a házaló zsidó“-t adták. A nevezetes a dologban az volt, hogy Miklós úr maga vette hátára Izsák batyuját. Bármint vélekedjenek is mások az előadás nagyszerűségéről, mi határozottan tévesztett dolognak tartjuk Miklós úr részéről, sőt azt hisszük, hogy ő önönmagát degredálja, ha ily dracticus szerepre fecséreljék. Nem gáncoskodunk ugyan játékában, mert hiszen a jó színész kezében bármilyen szerep is nem vész el teljesen; be is bizonyította ezt Miklós úr, hanem másrésztől az sem tagadható, hogy a szerep és megjelenítőjének alakja között is összhangnak kell lennie. Vajjon nem találná bárki is furcsának, ha egy erős hatalmas drámai hőst egy kis sovány töpörödött alak akarna bemutatni? Ép ilyen visszás volt Miklós úrnak imponans alakja, méltóságjeljes tartása is a megvetett Izsák szerepében. Azonkívül az alsóbb rendű komikum megfelelő mimikát is

igényel, a mire nézetünk szerint a komoly drámai hősből legjobb akarata mellett sem képes. Sziklay úr az említett szerepben inkább helyén lett volna, amár az irnokot is elég jól játszotta, ha mindjárt a két lúdtollat el is engedte volna füle mellől. Helyszüke miatt nem reflektálhatunk a többi szereplőre, azt azonban határozottan helytelen rendezésnek tartjuk, ha olyan minden jobbízlest megbotránkoztató alakot bocsátanak a színpadra, milyen Veszprémi úrnak házmestere volt. A színháznak a többek között egyik legszebb feladatai közé tartozik az is, hogy a néző közönség esztetikai ízlését fejlessze, és nem hogy minden kvalifikálatlan karrikatúrával undort gerjessen.

Vasárnap szépszámú közönség nézte végig a „Vereshajú“-t, Lukácsynak e legsikerültebb népszínművét. Az előadásról általában dicsérőleg kell nyilatkoznunk. Ily összevágó, helyes felfogású előadást színpadunkon régen nem láttunk. Ha igazságosak akarunk lenni, minden egyes szereplőt külön-külön meg kell dicsérnünk, és ezt ez alkalommal kész örömmel meg is tesszük. — Ebből azonban bizonyos tanulságot merítettünk, melyet elhallgatnom, mint színügybarátnak, nem szabad. A színésznek, mint tudjuk, ha jól akar alakítani, ha a költő intencióinak jó képviselője akar lenni, bele kell magát képzelnie szerepébe úgy, mintha ő nem N. N. színész volna, hanem valósággal X. herceg vagy Y. báró, vagy Veréb Jankó, vagy akármilyen más. Hogy pedig a színész ezt tehesse, nem csekély alapképzettségre van szüksége; kell, hogy különböző népek, különböző osztályainak szokásait, magaviseletét stb. ismerje, ember- és világmérettel bírjon, sőt mélyebb pszichológiai tanulmányokat tegyen, és csak ha ezen alappelletekkel bír, láthat a sajátos színi művészet elsajátításához, csak ekkor emelkedhetik előadása művészeté. Már pedig a mi viszonyaink között senki sem kívánhatja, hogy nevezett képzettséggel és képességgel bíró művészi csekély, és gyakran az sem pontosan kijáró gázi mellett vidéki színpadon nyomorogjon, magát egyesek szeszélyeinek kitegye, ma komoly drámában alakítson, holnap holmi ostoba operetemben ordítson stb. Kimondhatjuk tehát, hogy vidéki színpad olykor nevelhet ugyan művészt, de fenntartani nem tudja, és így a vidéki színész a legtrikább esetekben emelkedhetik művészi magaslatra. Így állván a dolog, esztelenség volna a vidéken művészi előadásokat követelnünk, mert színészeink nem felelhetnének meg a jelzett alappelleteknek, nem lehetnek művészek. Mi következik ebből? Az, hogy színésznünk csak akkor érzi magát a színpadon otthonosnak, és csak akkor felelhet meg feladatának, ha oly körben mozog, melyet ismer, ha oly jellemet alakít, melyet szerényebb alapismeretek mellett is a mindennapi életben tanulmányozhat, azaz ha népünk életébe merülhet, ha magyar jellemet és életet kell bemutatnia. Mihelyt azonban a honi légkörből kiragadjuk, ha pl. a francia salon parfümös levegőjébe készítjük, nem jól érzi magát, magaviselete, mozdulatai fél-szegek, szóval önhibáján kívül rosszul játszik.

Kedden 12-én három kis darabot adtak: „Cox és Box“ egyfelvonásos angol vigjáték volt az első. Az előadás úgy a hogy ment, fényes igazolásul előbbi reflexióinknak. A „Szerelmi varázssal“ egy felvonásos operetében Zöldiné asszony szépen énekelt, sőt Mihálovits úr is hangjánál volt. Többet erről sem mondhatunk. V...i I...

Folyó hó 14-én másodsor került színre Locoq nagyhatású s gyönyörű zenéjű, melodicus operettje a „Nap és hold“, melyhez szöveget Vanloo és Leterrier írtak. Igazán régen láttunk oly szabatos, egyöntetű előadást, mint a mait, mindnyájan oly otthonossággal mozogtak szerepeikben, s annyi tehetséget és buzgóságot tanúsítottak, melyet igen szeretnénk színpadunkon állandósítva látni. Vannak kimagasló zenei részletek, s pár couplet, így a csiz dalát meg kelle újrázni, a trio pedig, mely szt. Mihály védangyalhoz volt intézve, valóságos entuziasmusba hozta a kis közönséget. Csak hogy a dallamok nagy része ismert áriák reminiszcentiája, hanem tagadhatatlanul ügyesen van kölcsönözve. De most térjünk a részletekre. Némethy Gizella Manola kedves szerepében élénk alakot mutatott be s hangja is rokonszenvesen esengett s türhetően interpretálta a zeneköltő intencióit. H. Csillag Amált, mint a közönség kedvencét, megjelenésekor tapsvihar fogadta, mit ő teljesen meg is érdemelt. Mihálovics Pál Miquelt izléssel énekelte. Sziklay Pikratesz de Kalabarasz herceg humoros szerepében mindvégig jóhangulatban tartotta a közönséget. Hatvani türhető Brazeró volt.

UJDONSÁGOK.

— Az Olvasókörben mult vasárnap igen szép látogatottságnak örvendő gyülekezett és tanácskozással ment végbe, melyen városunk értelmisége és vagyonos osztálya nagy számmal vett részt. A gyűlésnek annyiban párt-szinezete és jellege volt ugyan, a mennyiben

egyik párt helyiségében folyt le; de általában igen szép és a pártokon felülemelkedő eszmék és célok jellemezték a tanácskozással folytatást. Hangsúlyozva lett mindenek fölött a városi és általában a közügyek iránti minél nagyobb érdeklődés szükségére, melyre mindenki és pedig annál fokozottabb mérvben kötelezve van, minél magasabb és előnyösebb állást foglal el a társadalmi vagy közhivatali téren. E czélból a főváros mintájára megpendített egy városi kör alakításának eszméje, mely pártkülönbség nélkül készítené elő a városi fontosabb ügyeket, sőt magát a tisztújítás kérdését is. Nagyon tévedne, ki azt hinné, hogy ez eszmék penetése már is restaurációs előkörtéskedések magvát rejti magában, ellenkezőleg éppen mert ezen kérdés még oly messze áll tőlünk, azért lehet arról elfogulatlanul és pártatlanul beszélni és gondolkozni, valamint sok más kérdés siker megoldása is ez úton lenne legkönnyebben megvalósítható. Ez értelemben egy bizottság is lett kiküldve, mely a különböző pártárvonalat egyesítéssel lenne hivatta a kört megalakítani. Részünkről csak örömmel üdvözölhetjük ez eszméket, s a kivételhez sikert kívánunk. Ugyan e gyűlekezeten lapunk pártolása érdekében is meleg felszólalások történtek, s részünkre nem maradt más hátra, mint felkérni úgy pártunk tagjait, mint általában a művelt olvasó közönséget, hogy e valóban csekély áldozatot hozzák meg úgy a párt, mint a közművelődés érdekében, s ennek anyagi ügy mint szellemi támogatásában részt venni ne terheltesse.

— A helybeli jótékony Nőegylet a jövő farsangban zártkörű elite-bálat fog rendezni a kaszinó helyiségében, saját jótékonyági tőkéje gyarapítására. A bál határnapja 1883. január 13-ra lett megállapítva, s a rendezésre több fiatal úr fog felkérteni, kik a nőegyleti rendezéssel együtt bizonyára mindent el fognak követni, hogy a bál farsangi mulatságok fénypontja legyen. A jelmez-bál eszméje ez úttal elejtettet, miután a jelmezek hiánya a sikert kétségessé teszi. A meghívók e táncvizalomra közelebb fognak széküldetni.

— Necrolog. Egy erényekben gazdag élet szünt meg sokoldalú tevékenységet megvonva — Juhász Gyuláné született Nagy Aranka asszonyban, ki élete 34. évében hosszas szenvedés után szenderült jobblétre. Béke poraira.

Kaszinói estély. A helybeli kaszinó-egyesület választmánya elhatározta, hogy a mult évekhez hasonló társas-estélyeket a folyó téli időny alatt is fog rendezni, s e czélből egy bizottságot küldött ki saját kebeléből. Az első ily kaszinói estély — és pedig a helybeli műkedvelői zenekar közreműködése mellett — f. hó 23-án, vagyis jövő szombaton fog megtartani. Részt vehetnek a kaszinói tagok és családjaik, valamint az általuk meghívott és a rendezőségnek előre bejelentett vendégek. Belépti díj személyenként 1 frt. Kezdeté 7 órakor. A rendező bizottság tagjai: Horváth Béla, Pacsu Mihály, Gyenes István és Dr. Szeless József.

— Szabó Károly jubileuma, mint már mult lapunkban említők, holnap tartatik meg. Országos érdekű esemény ez s így bizton remélhetjük, hogy a kecskeméti derék közönség is fényes bizonyítékát fogja szolgáltatni érdeklődésének. Tisztelői (a közönség és a szintársulat részéről) előadás után bankettet rendeznek a jubilans tisztelőre a „Nádor“-ban, melyre a műpártoló közönség ez úton is tisztelettel meghívatik. Egy teríték ára 1 frt 50 kr.

— Egy szenzációs eset tartja jelenleg városunk közönségét kínos izgatottságban. A tény röviden következő: A pénzügyőri bizottság f. hó 12-én névtelen feljelentést kapott, hogy f. hó 12-ikén délután nagybuzgó dohány-csempészet fog történni Karáról Csödör-Kuklián át Fülöpszállásra. Nagy György szemlést — a kecskeméti pénzügyőri bizottságnál — lőn kiküldve ennek felderítésére, ki a csödöri útban egy jászminbokr mellett ép kieresztésben találta Hencz János fülöpszállási lakost, 10 éves fia Pállal. Mindjárt kérdőre vonta Nagy György az utast, hogy „atyafi, mi van a kocsin?“ — „hagyma“ — lőn rá a válasz; de ezzel a szemlést nem elégedett meg, hanem felhajtva a kocsit befedő ponyvát, kutatni kezdett, minek eredménye nagy mennyiségű — állítólag 200 kiló — dohány feltalálása volt. Rögön befogni parancsolt most, s követelte a szemlést, hogy a kecskeméti őrpáncsnokásra jöjjön be. Emberünk csakugyan be is fogott, de előbb vasvillát ragadva, megtámadta a szemlést, hogy az menekülni kényszerült, midőn már jó messzire visszavonult a szemlést, akkor emberünk kocsijához rohanva, arra felvetette magát, s lovai közé csördítve, elvágtatott. Hasztalan kiabált a szemlést, hogy álljon meg, hiába fenyegette lelővésszel, annál jobban ütötte lovait. Ekkor a szemlést felragadva puskáját, célzott, s pár másodperc alatt a szerencsétlen ember keresztül löve holtan rogyott le a kocsiba. Ezen tény után a szemlést, saját

kocsijára helyezve el a holttestet, a városba hajtattott, hol azonnal feljelentette az egész esetet a kapitányi hivatalnál. Ez a száraz tényállás, s most már a törvény van hivatva felette ítéletet mondani.

— **A város törvényhatósági bizottsági közgyűlése** az igazoló választmány tagjainál 1883. évre: id. Bagi Kázló, Györfy Balázs, Keresztes János, dr. Tassy Pál és Mádi János urakat választotta meg, mely bizottságba a főispán törvényadta jogánál fogva elnökül Dömötör Sándor, bizottsági tagokul Molnár János, Tatay Jenő és Szokolay Mihály urakat nevezte ki.

— **Furcsán esett — de megesett** — mostanában ez az eset, — mostanában, minapában — Tomaskó szállodájában. (Csak a rim kedvéért szálloda, egyébként vendéglő.) Hát biz ott mulattanak, ittanak — sőt többet mondog: tánczoltanak. A táncz magábanvéve oly ártatlan mulatság, hisz sz. Dávid is tánczolt a frigyláda előtt, és mégis baj lett belőle. Ha klasszikus görög- és nem újdonság-író volnék, azt kellene mondanom, hogy Themis egy serdülő palántája (jogász) és Merkur egyik pártfogoltja (kereskedő) két dudának képzelte magát egy csárdában s olympi versenytánczot rögtönzött, azaz: oldalbaütésekkel traktálták. Persze a jogász se mindig azért jogász, hogy a jogfogalmakkal tisztában legyen, legkevésbé pedig akkor, ha be van rugva. Ő pedig (a nevet kiméletből elhallgatjuk) berúgva volt a berúgás legszuperlatívusabb értelmében, és így belekötött volna a meunybéli szentekbe is, ha azok t. i. Tomaskóhoz járnának vacsorálni. Azok jelen nem léteben kénytelen volt tehát az ott jelenlévők egynémelyikére szorítkozni, mi aztán kellemetlen érintkezésbe hozta arczát mások tenyereivel. Dehát sowa genirt Grosse Geister nicht, s a jóra való lump ember duhajkodása olyan, mint az ősi eső, legalább is egy hétig tart. Másnap ismét ott mulatott muzsikaszó, bor, táncz mellett. Éjfél körül arra a sajtóságság eszmére jött, hogy hazamegy, s e szándékát egyik mulatótársra is támogatta, ki szintén vele ment. Dehát az ember tervez — s a mi jogászuink ordít útközben és ablakbetörések végez. De az éber rendőrség (megjegyzendő, hogy a rendőrség mindig éber; ezzel ellenkező állításokat csakis irigy újságírók koholnak), mondom az éber rendőrség nyomban ott termett. Oh, de hát miért is oly éber? Lám — most is kárát vallotta. Jogászuink ugyanis sem a renddel, sem őreivel nem látszott sokat törődni s folytatta megkezdett művét: új ablakok beverését, mi mindenre hathatós előmozdítója az üvegipar fejlesztésének. Az éber rendőr hathatósabb eszközöket akar alkalmazásba venni, actióhoz fog. Következik a jogász részéről a reactio, azaz egy botlított rendőr füle, mitől az tetemesen lekonyul. Másnap a jogászt karhatalommal bekísérik a rendőrséghez, s bizon különös szerencséje lesz, ha gyakorlati tanfolyamot nem kell hallgatnia a fenytörvényesek valamelyik végtárgyalásán. A morál ebből világosan az, mit egyik derék humoristánk régen megírt, hogy a lumpság nem bűn, de legyen az ember szolid, tisztességes lump.

— **A kedves Hatvaniné** jutalomjátéka most szerdán lesz. Felesleges szószaporítás volna a szokott reklam-frázisok egyikét is hangoztatni. A második szini évad alatt van szerencsénk remek játékát élvezni és kellemes hangjában gyönyörködni. Ennél külből reklam Amerikában sem gyártatik, ez biztosítani fogja neki a zsáfolt házat. Csak azt akarjuk még megjegyezni, hogy ez alkalommal „Juanitta“ operette kerül színpadra s Hatvaniné játsza Petrittát, a czimszerepet pedig Zöldiné. Bajlós jóhírű tánczmester és Nagy Katicza balettel fognak lejteni.

— **A város törvényhatósági bizottsága** f. hó 13-án tartott közgyűlésében a közigazgatási bizottság tagjainál 1883—1885. évig tartó időre: Keresztes János ügyvéd, Laukó Károly lelkész, Papp Sándor ügyvéd, Zimay Károly ügyvéd és Tatay Jenő ügyvéd urakat választotta meg.

— **Öngyilkosság.** Csóó János, nőtlen, 39 éves, kereskedő f. hó 12-én saját lakásán az ajtó sarkára felakasztotta magát. Öngyilkossága okául gyógyíthatatlan betegségét s ebből kifolyó életuntságát mondják.

— **Új polgár.** Zsitvay Béla honvédszázados urat a város törvényhatósági bizottsági közgyűlése a város kötelekibe vette fel, s polgári jogokkal ruházta fel.

— **A kecskeméti kereskedő ifjak egyesületének** alapszabályait a belügyminiszter jóváhagyta, s azt a bemutatási záradékkal ellátta.

— **Kéménytűz.** F. hó 12-én Hankovszky Gergely városszéki háza kéményében az abban tisztításihiányból felszaporodott korom meggyúlt s nagy lánggal égett. Sikertült azonban a tüzet lokalizálni, s minden komolyabb bajnak elejét venni.

— **A főerdészi állás,** melynek választás útján betöltése a legközelebbi mult közgyűlésnek tárgyai közé tartozott — a pályázatok

meddősege folytán — elhasznált, így arra új pályázat kitűzése vált szükségessé.

— **A csendnek öre,** rövidebben: csendőr és magyarosabban: zsandár. Megérkeztek szerencsésen hozzánk e derék őrei a közbiztonságnak, s köznéjük jóízűen bámulja tollbokrétás fővegeiket, midőn párosával defilliroznak az utcákon végig. Akadt azonban közülök egy, ki a kecskeméti újbort kitűnő zamatúnak találta (izlés dolga), s hogy erejét is kipróbálja, néhány literrel felhajtott. Borunk győzedelmeskedett (ez szőlőművelésünk szempontjából mindenesetre feljegyezésre méltó tény) és zsandárunk emez erkölcsi vereségét azzal akarta rehabilitálni, hogy kedden éjszaka hazamenet iszonyú éktelen ordításokat hallatott, mit nemcsak a Dinstreglament tilt határozottan, de sőt egyenesen a fennálló rendőri törvényekbe ütközik. Miután egyáltalában nem volt kapacitálható, hogy halkabban ordítson, rendőreink bekísérték. Azt hisszük, hogy ez nagyon szomorú zenekíséret lesz reá nézve.

— **A korcsolyázó-egyesület** f. hó 10-én tartotta szokásos évi tisztújító közgyűlését, mely alkalommal a választás következképp ejtetett meg: Elnök: Molnár János; alelnök: Vámos Béla; ügyész: Révész Bence; pénztárnok: Nyirády László; jegyző: Szappanos Sándor; bizottsági rendes tagokul: Szegedy György, Kovács Sándor, ifj. Tóth István, Pócsy György, Szombathy István, Csorba Pál; póttagokul pedig Muraközy Gyula és Fr. Kiss János urak választottak meg.

— **Tolvaj kereskedőség.** Hankó István segéd a Gyenes S. és fia helybeli czeznél nagyobb költsékeze által főnökei figyelmét rég magára vonta, azonkívül az üzletből úgy, mint a raktárból, folytonosan történtek csempészkedések. Legutóbb azonban rajtavesztett, midőn egy üveg tokaji bort szücsölgetett volna, tetten éretett s a rendőrkapitányságnak átszolgáltattott, hol megmotoztatták, részint ruhájába varrva, részint más helyekre eldugaszolva 79 frt. 80 kr. készpénzt találtak nála, kérdőre vonatván ezek szerzése iránt, töredelmes bevallotta a lopást, valamint azt is, hogy tolvajlott pénzen 101 frt. 40 kr. ára ruha, fehérnemű s egyetmást vett. Úgy beismerte, hogy Champagnét is több ízben kezelet el.

— **A „Kecskeméti kör“** folyó hó 15-én este tartotta tisztújító közgyűlését. Elnök: Kada Elek; alelnök: Horváth Ádám; főjegyző: Sármay József; jegyző: Kecskeméti István; pénztárnok: Machleid Gyula; ellenőr: Horváth Mihály; könyvtárnok: Horváth István; háznagy: Fényfy Kálmán; választmányi tagok: dr. Havas Rezső, Rapcsányi István, Minke Béla, Zsifkovics Lajos, Váczy János, Csabay Béla, Juhász István.

— **Szerencsétlenség.** Marton Elek nős, csizmadia iparos, 52 éves egyén f. hó 13-án pákapasztán egy kis pocsolyában oly szerencsétlenül esett el, hogy az abban összekúszált ázalagok s kákás növények közül ki nem tudva bontakozni, a vízbe fullt.

— **Fosztogatók.** Lédezi István téglaletelep 52. sz. a. lakos panasolta a r. kapitányságnál, hogy f. hó 8-án 3 órakor délután, virágos jó kedvében hazafelé ballagván, Kovács Faragó Juliánna és Szopkó Kullai Erzsébet öt megállították, s különféle ígéretekkel a Szentháromság-temetőbe csalták, hol az előbbi csakhamar subájából öt kitorpítva, azon letelepeltet s később azzal odább állt; a másik: Kullai Erzsébet pedig öt elögetve, e közben 22 firttal terhelt pénztárcáját tolvajolta el. A rendőrségnek sikerült a két jómadarat lépre keríteni, s vallatás alá vétetvén mindkettő, itt kisélt, hogy egy szélesen elágazott tolvajbandának tagjai, kik pulyka, kácsa, liba stbbit tolvajolva, olesó áron eladogatták, valamint azt is bevallották, hogy a vasúti indóháznál felhalmozva levő szénkészletből szerzik meg időnként szükséges fűtenivalójukat. A jómadarak most a tömlőz hüvös falai közt elmélkedhetnek a fűtőfa becsületes úton való beszerzésének módozatairól.

— **Szobátűz.** Folyó hó 15-én d. u. 2 óra 10 perczkor Adler Károly, 5-ik tized, temető nagyteza, 119. sz. a. házánál a segédek szobájában vigyázatlanság folytán tűz támadt, a jókor értesített tűzoltók a helyszínen megjelenvén, a szobát kiirtítotték, s a lappangó tüzet, mely az egyik segéd ruhaneműi közt támadt, eloltották; a kár jelentéktelen.

— **Vakláma.** Folyó hó 12-én reggeli 7 óra előtt néhány perczcel a 2-ik tizedre szóló tűzjelzet adatott. A tűzoltók a helyszíne sietvén, kitént, hogy a Mária-szőlősonon csak — disznót pörkölték. Hogy a tűzoltók a város közvetlen szélén történő ily pörkölést oly nagy távolságból biztosan ki nem vehetik, arról mindenki meggyőződhetett, ki csak egyszer is fáradságot vett magának a város területét a torony órkarzától szemlélni meg, de hogy a rendőrkapitányság nem tesz semmi intézkedést arra nézve, hogy a lakosság a város széléől bizonyos távolságra vinné ki pörkölendő sertését, ezt valóban nem értjük. Ideje volna e tekintetben a lakosságot, ha nem is nyomatott értesítők, de legalább dobszó általi hirtetéssel figyelmeztetni arra, hogy oly helyeken, hol a város és azt körülítő szőlők közt 4—5 öles útnál nincs szélesebb

út, a további kellemetlenségek és esetleges tüzesetek kikérülése végett pörkölendő sertéseiket távolabbi helyre vigyék. Elvárjuk az intézkedést.

ORSZÁG-VILÁG.

— **Barcellonában** e hó 10-én az „Odeon“ színházban előadás alkalmával egy zsebtolvaj által előidézett vak tüzlárma következtében borzasztó rettegés és zavar keletkezett, kirohanás közben 19 személy súlyosan megsérült, egy meg is halt. — **Gregus Ágost** jeles írónk egészségi állapota a mult héten aggasztó fordulatot vett s e hó 13-án meghalt. A magyar irodalmat tehát ismét óriási veszteség sújtotta. — **B. Mozdel** ő feliségének előhaladott korú szárnysegéde Gödöllőről sétakocsizást tett; egy kis fahidon a lovak megvadultak s a kocsi a lovakat és bentülőket magával sodorván, a mely árokba zuhant. A báró csak néhány kisebb sérülést szenvedett s kénytelen volt gyalog megtenni az utat a kaslélyig, hová csak késő este érkezett meg. — **Rohonczy Gedeon** pisztoly párbajt vívott Hieronymi Károly államtitkárral e hó 10-én d. u. 2 órakor a régi lóversenytéren. Kétszer váltottak pályót, de egyik fél sem sérült meg. Oktá e párbajnak a parlamentben Rohonczy által előidézett botrányos jelenet szolgáltatta.

— **Temesvárott** e hó 10-én az aradi színtársulat nyitotta meg nagy ünneppélyességgel az újonnan épült állandó színházat. Hunyadi Margit asszony nagy hatással szavalta a Kiss József által ez alkalomra írt prologot. — **A fércművek ellen.** Az izgalmas napi eseményekből vett tárgyak többnyire silány fércművek előadásának megátársa tárgyában a belügyminiszter körrendeletet bocsátott a törvényhatóságokhoz, melyben felhívja azokat, hogy az ily erkölcsrontó fércművek előadását gátolják meg. — **Féval Pál** a nagy szükségbe jutott regényíró javára Dumas, Sardou és D'Ennery színelőadást rendeztek Párisban, Navar pedig az írók és művészek társulatától húzott 300 franknyi nyugdíját átengedte javára. Ez aztán a kollegialitás! — **Andrássy Gyula** gróf ismét működött mint vizsgálóbíró s újból a legkedvezőbb sikerrel. Vallatta ugyanis a nála elkövetett nagy ékszer- és rendjeltolvajlás két tettesét, kik közül az egyik, Steiner töredelmesen bevallott neki mindent. — **N.-Becs-kereken** egy Marenkovits Zsófia nevű 114 éves asszony hunyt el a mult héten. A szegény öreget bánat vitte a sirba úrnőjének halála felett, a kinek 70 évvel ezelőtt ő volt szárazdajkája. 24 óra mulva követte úrnőjét a sirba.

— **A nyiregyházi törvényesek** elrendelte, hogy a tiszadai holttestet a szakértők rendelkezésére Budapestre küldessék, mi már meg is történt. — **A képviselőházban** e héten a földművelési minisztérium költségvetésének részletes tárgyalása volt szönyegen. Nagyobb beszédet tartottak: Apponyi Albert gróf, Thaly Kálmán, Hermann Ottó, ki a lóversenyeknél divatozó totalitateur ellen kivánt intézkedéseket, mert az hazzárdjáték. Lits Gyula interpellációt intézett a honvédelmi miniszterhez az iránt, hogy a Generalkommandó önkényesen s a községek terhére változtatta meg a megye által megállapított katonabeszállásolási rendet. — **Mr. John Fretwell** hírneves angol tudós hazánkban és nemzetünknek őszinte barátja, ismét körünkbe érkezett, ezáltal már negyedszer. — **Toldy Ferencz** özvegyét baleset érte; hétfőn este, midőn édes anyjával a szépinhabból hazahajtott, a kocsi felfordult s a bennülő hölgyek sérüléseket szenvedtek. — **A „Kertészlaný“** című új operette tegnap került először színpadra a népszínházban.

— **A főügyesség** megtette feljelentését a Rohonczy-Hieronymi párbajról a fenytörvényeseknek, a vizsgálattal Csery Kálmán bíró bizatott meg. — **Pozsonyban** a zsidóellenes zavargások miatt elfogottak közül a járásbíró ság kedden hat embert csekélyebb büntetésre ítelt, 36-ot pedig szabadon bocsátott. — **Debreczenben** egy Hamza nevű cigány kunyhója beszakadt s Hamzát és leányát agyonütötte. — **Nagyváradon** esütörtökön végezték ki Bokuj Mirut, a rozsvi gyilkosság főtettesét. — **Bécsben** a rendőrségi épület ama helyiségeiben, hová a csavargókat szokták becsukni, két gyanús individuum összeesett, a rendőrök csillapítólag akartak közbelépni, de ez oly zenebonát idézett elő, hogy valóságos zendüléssel végződött. Egyik csavargó eszállt feldöntötte a lámpát és meggyújtotta a szalmazsákokat, mintegy 40 ember „le a rendőrséggel“ kiáltások között ki akart törni a fogházból. Nagysokára tudták őket és a tüzet megfékezni.

— **Ótszörös lakodalom** volt e héten Dora galicziai faluban egy parasztgazda házánál; az özvegy családja, huszonnégy éves fia és három leánya egyszerre tartották esküvőjüket takarékoságból, „hogy a násznép kevesebb pálinkába kerüljön.“ — **Renan Ernő** Bécsben felolvasásokat fog tartani. — **„Feodora“**, Sardou új drámája hétfőn került először színpadra a párisi Vaudeville-színházban. A színházi habitéké 4—500 előadást jósolnak e darabnak; a czimszerepet Sarah Bernhardt játszta. A mű nagy virtuozitással van megalkotva, idegrázó hatásra van számítva; de épen ez lehet hátránya más színpadokon, a hol nincs egy-egy Sarah Bern-

hardt. — **Salla Karolina** a párisi nagy opera énekesnője elhagyta a színpadot és férjhez megy a gazdag Edouard Uhring gyáros-hoz. Az énekesnő igazi családi néven Septevan grófnő és unokája Bourbon grófnak, XVI. Lajos testőrkapitányának, ki a nagy forradalom alatt nevével együtt a nyaktól által mult ki.

APRÓSÁGOK.

— **Apai büszkeség.** Anya: Valld meg őszintén kedves öregem, szeretted te a mi kis Alfredünket? Apa: Hogy szeretem-e? Hm, ahhoz még nagyon buta arcza van annak a fiúnak, hanem becsülöm benne az apját.

— **Szerény költő.** Hugó Viktorról beszél-lik most Párisban ezt a kis történetet. Midőn az ősz költő nemrég barátai körben étkezett, a mellette ülő Coppéehez fordult s odatartva neki poharát, így szólott: „Mit szólna, ha az itt jelenlevő két költő egymás egészségére ürítené poharát?“ — „Oh mester“, válaszolá Coppée szerényen, „itt csak egy költő van.“ — „És engem semmibe sem vesznek?“ kérdezé Hugó finom mosolylyal.

— **Hány a világ?** E kérdést intézi a tanár tanítványához. Mire utóbbi azt feleli, hogy „tiz!“ — „Hát honnét bizonyítja azt amice?“ — Á szentírásból, hol ez áll: „Nonne decem mundi facti sunt.“ (Lukács XVII. 17.) „Igazan van amice, de ám utánna ez áll: Ubi autem sunt novem?“ (De hol van a kilenc?)

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

Tekintetes Szerkesztő úr!

Kérem legyen szives Kéri János úrnak (Szeged) szóló választ becses lapjában — a legközelebb megjelenendő számban közölni.

Kéri János úr Szegedről „Kecskemét“ című 1882. évi 50-ik számú lapban azt mondja, hogy postautalványval küldött pénze vissza lett utasítva. ezen háttérrel:

„Nem fogadom el. Kecskeméten, 1882. novemb. 22-én. Kudar Antal, főpénztárnok.“

Ez igaz, — mert a mit én írok és eslelkszem, nem tagadtam el soha, — most sem tagadom — sőt jövőre sem fogom tagadni.

De ezen visszaküldést megelőző eseményt elfelejtette Kéri János úr elmondani és a nagy közönség elé hozni.

Midőn Kéri János úr felső-pustaszéri bérlő lett, a haszonbért néha a városi előjárósághoz, máskor Hakker Lajos úrhoz, majd Kecskemét város főpénztárához, végre Kócs Sámuel úrhoz címelve küldte meg, — hogy miért küldte ily sokféle címeken és úton, annak okát én nem kerestem. Hanem hogy Kecskemét város közönsége e dolog valódiságáról magának mégis kellő tudomást szerezzen, elengedhetlen hivatalos kötelességemnek tartom, a mint a dolog történt, úgy előadni e következőkben, u. i.:

Kéri János úr a városi főpénztárhoz címelve két ízben küldött haszonbért, az első ízben küldött összeget elfogadtam, de egyszersmind levelezési lapon az nap kértem őt, hogy jövőre — minthogy a pénztári hivatal úgy is eléggé túlterhelve van hivatalos teendőikkel — legyen szives megkímélni, és más — előbbi — útát választani a befizetésre, mint-hogy ellenkező esetben kénytelen leszek visszaküldeni. Ezen tudósításom után, ismét nem sok idő mulva, posta-úton haszonbért küldött, mit kénytelen voltam az előjelzett háttérrel ellátva visszaküldeni, annyival is inkább, mivel jól tudom, hogy Hakker Lajos és Kócs Sámuel urak Kecskeméten (kik már helyette több ízben fizettek) jó ismerősei, — és nem-hogy azoknak küldte volna, hanem ismét a városi főpénztárhoz címelve küldte el.

De meg a más általi befizetési felkérést azon fontos oknál fogva is tettem, hogy ez rövidebb és egyszerűbb útja a befizetésnek, minthogy az, a ki befizeti, hivatalos nyugtát kap a hivataltól, s ezzel vége az eljárásnak.

Ellenben, ha a hivatal veszi át a postán küldött pénzt, ez esetben, hogy nyoma legyen, hogy a hivatal hová tette a postai pénzküldeményt, vagy be kell jelentés nellett mutatni s ekkor letétbe jó, és csak ezután intéztetik el annak a letétből kivétele és bevételezése, — vagy pedig ha rögtön bevételbe írja a pénztári hivatal, akkor a küldött pénzről nyugtát kell kiállítani, s azt további eljárás végett jelentés mellett bemutatni.

Akár egyik, akár a másik módot választja a hivatal, a jelentést (és így a munkaszaporítást) el nem kerülheti. Ennélfogva legegyszerűbb, sőt legegyszerűbb egy helybeli ismerős által befizettetni, — ezért kértem én a jelzett levelemben a más általi befizetést.

Mondja továbbá Kéri János úr, hogy őgróf Pallavicini Sándor sem tett az ily módon történt fizetés miatt semmi nehézséget.

Erre röviden csak azt válaszolom: hogy elhiszem; de nem is tehetett azon ok miatt, melyért Kecskemét sz. kir. város főpénztári hivatala tette a nehézséget, nem tett pedig azért, mivel — úgy hiszem, sőt tudom, hogy őgróf Pallavicini Sándor úr öméltségének évenként nincs 18—20 ezer befizetővel és követelővel dolga, mint van Kecskemét sz. kir.

HIRDETÉSEK.

város főpénztári hivatalának, már pedig ott, hol ennyi emberről van szó, a kezelést nem-hogy nehezíteni, de minden kitelhető módon könnyíteni kell, ez pedig úgy érhető el, hogy a befizetések minél egyszerűbben és így gyorsabban eszközöltessenek, annyival is inkább, hogy e miatt a különben is várakozásnak kitett követelők mihamarabb kielégíthetessenek.

Hogy eljárásom Bach-Schmerling vagy alkotmányos eljárás volt-e? itélje meg a n. é. közönség, a fentebb előadott nehézségeket és akadályokat fontolva véve, s azokból következtetve mondjon helyesítő vagy helytelenítő ítéletet: mindegyik esetben tisztelettel fogadom s meghajlok előtte.

Mielőtt azonban bezárnám e felvilágosító választom, bátor vagyok Kéri János úrhoz azon szerény kérdést intézni: tudja-e, hogy ha minden, a városban nem lakó pusztai bérlő, mind postán küldene be haszonbérli fizetését, hány emberrel kellene vagy levelezni, vagy pedig érdekében jelentéseket tenni? s hiszi-e azt, hogy az esetre e célra a pénztári személyzetet egygyel szaporítani kellene?

Kecskemét, 1882. december 10-én.
Kudar Antal,
főpénztárnok.

Kimutatás a kecskeméti takarékpénztár 1882. évi november havi forgalmáról.

Bevétel:	
Pénztárállás okt. 31-én	30,768 frt. 28 kr.
Betételek után	122,281 " 17 "
Különféle díjak után	196 " 44 "
" kamatok után	8,438 " 59 "
Váltók után	174,789 " "
Ingatlan jelzálog	7,546 " "
Magánváltó után	5,900 " "
Előleg után	81 " "
Egyleti ház bolt- és lakbér után	1,041 " 68 "
Kohn-féle ház	80 " 45 "
	351,122 frt. 61 kr.
Kiadás:	
Visszaírt betét és tők. kamat	79,079 frt. 65 kr.
Kifizetett folyó kamat	484 " 10 "
Kifiz. viszeszám. és térített kamat	" " "
Váltókra	182,578 " "
Ingatlanra	11,850 " "
Magánváltó	3,670 " "
Előleg	" " "
Viszeszámított váltó	52,030 " "
Töke elhelyezés	" " "
Igazgatói t. díj, tisztviselők és szolga fizetése	681 " "
Üzleti költség	491 " 05 "
Osztalék	40 " "
3% államilleték a múlt havi folyó kamat után	12 " 81 "
Jövedelmi adó	936 " 08 "
Pénztárállás	19,269 " 92 "
Markovics, könyvelő.	351,122 frt. 61 kr.

Kimutatás a kecskeméti kereskedelmi iparhitelezési és népkam. havi forgalmáról.

Bevétel:	
Pénztárállás okt. hó 31-én	32,369 frt. 36 kr.
Váltó visszafizetésekből	253,050 " 30 "
Folyószámlák után	97,203 " 04 "
Pesti telepítvények után	62,650 " "
Kamatok	4,827 " 66 "
Díjak	117 " 91 "
Késelmi kamatok	14 " 99 "
Atirási díjak	2 " "
Értékpapír számláján	" " "
	450,235 frt. 26 kr.
Kiadás:	
Váltó leszámolásra	217,861 frt. — kr.
Folyószámlákra	44,998 " 42 "
Pesti telepítvényekre	139,096 " 12 "
Id. kamatok: Pesti telepítvényekre	637 " 47 "
Folyószámlákra	26 " 69 "
Üzleti költségekre	82 " "
Elnöki tisztjeltdíj és tisztv. fizetése	529 " 99 "
Jövedelmi adóra	630 " 58 "
Állami illetékek betétek tökécsített és kifiz. időközi kamataira	7 " 07 "
	403,869 frt. 34 kr.
Pénztárállás 30-án	46,365 " 92 "
Vajda, könyvelő.	450,235 frt. 26 kr.

Piaci árjegyzék.

Tiszta búza métermázsánként	8.70 krtól	9.— krig.
Rétszer	7.40	7.60
Rozs	6.50	6.65
Árpa	6.20	6.50
Zab	6.40	6.60
Tengeri	5.30	5.50
Köles	6.—	6.30
Krumpli	1.70	2.—

Felelős szerkesztő: FEKETE JÓZSEF.

423. Pályázati hirdetmény.

1882. Kecskemét sz. kir. város törvényhatósága tisztii karában, a

II-ik tisztii mérnöki állomás,

melylyel 800 frt. évi fizetés, és kiküldetéseknél 2 frt., illetve 4 frt. napdíj illetmény van összekötve, lemondás folytán üresedésbe jövén, ezen állásra ezezen pályázatot nyitattik. A választás, a város törvényhatósági bizottsági közgyűlése által, az 1883-ik évi január havi közgyűlésen fog megejtetni.

Felhívottak azért pályázni kívánó mérnökök, hogy kellőképpen felszerelt folyamódásait a város polgármesteri hivatalánál ez év december 31-ik napjáig annál bizonyosabban benyújtsák, mert a később érkezett folyamódások figyelembe vételét nem fognak.

Kecskemét, 1882. november 21-én tartott r. havi közgyűlésből.

Boódor Sándor, Tóth István,
jegyző. 219 (3-5) h. polgármester.

Évfolyam XIII. Jahrgang. Nr. 342. szám Budapest, 1883. január 1-én.

MERCUR.

Előfizetési:
BUDAPESTEN.
Dorottya-utca 12. sz.
Vidékrol
postautalványval.
Bérmentesen
házhöz küldve vagy
posta útján egy
egész évre 2 frt.
Hirdetések
legutányosabb áron
számíttatnak.

Hiteles sorsolási tudósító
osztrák-magyar és külföldi sorsjegyekről, kisorsolándó
állam- és magán-kötelezvényekről, vasúti, gőzhajzási-
és ipar-részvények és elsőbbségi kötvényekről, zálog-
levelekről stb. stb.
Szakirat bank- és vasúti ügyekről.

Man pränumerirt:
BUDAPEST.
Dorottya-gasse Nr. 12.
Von ausserhalb
mittelt Postanweisung.
Franco ins Haus oder
mit Postsendung
ganzjährig fl. 2.
Inserate
werden billigt be-
rechnet.

Authentischer Verlosungs-Anzeiger
von österreichisch-ungarischen und ausländischen Lot-
terie-Effekten, verlosbaren Staats und Privat-Obligatio-
nen, Eisenbahn-, Dampfschiff- und Industrie-Aktien
und Prioritäts-Obligationen, Pfandbriefen etc. etc.
Zeitschrift für Bank-, Finanz- u. Eisenbahnwesen.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS.

1883. január 1-én új, egész évi előfizetést nyitunk az 1883. évfolyamra. A „Mercur” megjelen magyar-német szöveggel 3-4-szer havonként, szükség esetében gyakrabban is és pedig közvetlen minden jelentékeny híradás után; ugyanez közli könnyen felfogható rövidségben, czélszerű és táblázatos fölrattal a hiteles sorsolási lajstromokat, valamint a hátralékosokat azaz a húzott és eddig fel nem vett nyereményeket, az értékkel bíró közönségre nézve tehát nélkülözhetlen organum.

Előfizetési díj házhöz hordva vagy postán küldve egész évre **csak 2 forint.**
A „MERCUR” kiadóhivatala BUDAPESTEN.
Dorottya-utca 12-ik szám.

Egy igen olcsó zongora eladó Grósz Lipótnál.

A Kis-Csongrádi-útczán 34. szám alatt fekvő **GARTNER-féle ház Grósz Lipót által eladó.** 225 (3-2)

Karácsonyi és újévi ajándékok.

Van szerencsém a n. é. közönség becses figyelmét a raktáramba ujonan érkezett **arany-, ezüst-, ékszer- és óraneműekre** felhívni, a melyek **karácsonyi és újévi ajándékoknak** értékességük miatt legalkalmasabbak.

Üzleti összeköttetésem azon kellemes helyzetbe juttatnak, hogy minden e szakmába vágó cikketek u. m.: úri és női arany és ezüst zsebórák, arany és ezüst lánczok, gyűrűk, fülbevalók, gyémánt és briliánt lencsék, medaillonok, karékek, stb. a legutányosabb áron adhatók és a versenyt a fővárossal úgy az árak tekintetében, mind az árúk minőségében kiállom.

Magamat a n. é. közönség becses pártfogásába ajánlom, maradok **kiváló tisztelettel**

Goitein Jónás,
órák és ékszerárús.

Kecskeméten: Körösi-utca, a takarékpénztári palota átellenében.

Óra egy évi jótállás mellett.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a takarékpénztári palotában a volt Netzasek Ottó-féle üzlethelyiségben egy

Üzlet-megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a takarékpénztári palotában a volt Netzasek Ottó-féle üzlethelyiségben egy **férfi és női divat-, diszmű-, norinbergi-, pipere-, rövid- és fonóárú** üzletet nyitottam.

Üzletemben a kor igényeinek megfelelőleg a legnagyobb választékban mindenemű férfi- és női-czipők, kalapok, keztük, legyezők, nap- és esőernyők-, ruganyos esőköpenyek (kautsuk), mindennemű művirágok, párizsi válfűzők (Mieder), továbbá mindentajta csipkék, fodrok, szalagok, himzett strafok, betétek, megkezdett kézimunkák, csipkekendők, pipereszappanok, illatszerek és kötőpamutok, czérnák és gombok, férfi és női szabó- s czipész-kellékek, utazóbőröndök és valódi optikai látszerek kaphatók.

Az e szakmába vágó s itt elő nem sorolt cikkek a legdúsabb választékban vannak raktáron.

Az ismertebb nevű bel- és külföldi gyárosokkal való üzleti összeköttetésem folytán azon kellemes helyzetben vagyok, hogy mindennemű áruimat a legutányosabb árak mellett adhatom.

A midőn tehát a n. é. közönség szives pártolásáért esedezem, előre biztosítom, hogy olcsó, pontos és szolid kiszolgálás által igyekeznem fogok teljes megelégedését kiérdemelni.

Tisztelettel
LÖWY SOMA.
215 (6-6)

A BERGER-féle orvosi KÁTRÁNY-SZAPPAN

orvosi tekintélyek által ajánlva a legtöbb európai államokban fényes sikerrel használtatik

mindennemű bőrkütegek,

különösen a rüh, az idült és pikkely-sömör ellen, a kosz, a sömör-repedvény, a fej- és szakál-korpa ellen. A BERGER-féle kátrány-szappan 40%-től fakátrányt tartalmaz és észrevehetőleg különbözik a többi kátrány-szappanoktól, melyek a kereskedelemben előfordulnak. — Tévedések kikerülése végett a gyógyszerárban kizárólag

BERGER-féle kátrány-szappan

kérendő és az ismert védjegyre ügyelendő. — A gyengébb kátrány-szappan **az arcbőr tisztatlansága,** nemkülönbön a gyermeknek bőr- és fejkütegei ellen, úgy szintén mint felfúmlathatlan cosmeticus mosdó- és fürdőszappan a

Berger-féle Glycerin kátrány-szappan

szolgálat napi használatban. — Ezen szappan 35%-től Glycerint tartalmaz és parfümizozott.

Ára darabonként használati utasítással 35 kr. Egyedüli helyettes a bel- és külföldi részére: **G. HELL** gyógyszerész **Troppauban.**

Magyarország majd minden gyógyszerárban kapható. Főraktár Kecskeméten: **MOLNÁR JÁNOS** gyógyszerész úrnál.
51 (24-20)

Arverési hirdetmény.

Az 1882-ik évben eladásra kijelölt erdő részletek, alább megjelölt napokon arvereztetnek, úgymint:

1-szor. 1882. december hó 11-én d. e. 9 órakor a csalányosi dűlőben a ballószegi új iskolán felül (mintegy 18 h. 22-25 éves) részben épületfának való — 46 részlet erdő rész.

2-szor. 1882. december hó 12-én d. e. 9 órakor ugyancsak a csalányosi dűlőben, az iszaki-út mellett balról a Piáristák-féle erdő általellenében (mintegy 15 h. 22-25 éves) épületnek való nyárfa erdő rész 48 részletben.

3-szor. 1882. december hó 20-án d. e. 9 órakor Kis-Bugaczbán Kis-Bugacz nyugoti sarkán a múlt évben eladatlan maradt ügynevezett Varjas erdő rész — épületnek való nyárfa 13 részletben, ugyancsak folytatva Kis-Bugaczbán a Balla-féle esőszház közelében részint tűzi, részint épületnek való nyárfa 14 részletben — az arverésbe azonnali fizetés mellett idegenek is bebecsáj-tatnak.

4-szer. 1882. december hó 21-én d. e. 9 órakor Monostoron a volt zsandár-kaszárnya-féle helyiségen felül a múlt évi vágás mellett 48 részlet tűzi fának való ritkás nyárfa erdő — az arverésben azonnali fizetés mellett idegenek is bebecsáj-tatnak.

5-szor. 1882. december 22-én d. e. 9 órakor ugyancsak Monostoron a monostori malom mellett Vég h Sándor esőszház 28 öl múlt évi vágás nyárfa — az arverésbe azonnali fizetés mellett idegenek is bebecsáj-tatnak.

6-szor. 1882. december 28-29-én d. e. 9 órakor a Szikrában a Tisza szélén ártéren nyárfaival vegyes fűzes-erdő, mintegy 62 részlet, az arverésbe azonnali fizetés mellett idegenek is bebecsáj-tatnak megjegyez-tetvén, hogy az arverés kezdetét veendi a kerekdombi határsaroknál a védgáton és folytatattni fog lefelé a Tisza mentén mind addig, mig benne tart.

7-szer. 1882. december 30-án délelőtt 9 órakor Szikrában a Solymosi nád folytatva ugyanez alkalomma elárvereztetik, úgy a Magó József, mint a Biró László féle esőszházak mellett fűz- és nyárfa nyeresedőkröse mintegy 6000 kéve és 14 öl tavalyi vágás puhafa megjegyez-tetvén, hogy a rözse és ölfá eladásba, kész-pénzfizetés mellett idegenek is bebecsáj-tatnak.

8-szor. 1883. január 3-án d. e. 10 órakor az Ágasegyházi nád; összejövetel az Ágasegyházi kocsmánál lesz.

Kecskemét, 1882. december 4-én.

A gazdaszati osztály.

A LEGJÓBB SZIVARKA-PAPIR A LE HOUBLONI

francia gyártmány.

Utánzásokra figyelmeztetünk!!

Csak az a szivarka-papír valódi, hol minden lapon a **LE HOUBLON** bélyeg van, és minden doboz az alábbi védjeggyel van ellátva. (22-16)

Cawley & Henry, alleinige Fabrikanten, PARIS
Seuls Fabricants brevetés des Marques:
PAPIER ANANAS LE DRAPEAU NATIONAL
Couleur Malt Blanc ou Malt
Qualité supérieure Aux Armes de chaque Pays